

MEUTIVITI

Alternative initiativer i Nordjylland

—Du ville ikke kunne lave et decideret jazzspillested her i Aalborg, det er publikum simpelthen ikke stort nok til. Derfor er du tvunget ud i at tænke i andre baner og indgå samarbejde med nye miljøer, som for eksempel i dette rum, der til daglig fungerer som kunstneratelier og galleri, fortæller Morten Poulsen, formand for sammenslutningen Meutiviti (havde et været på hovedet ville det være lydskrift for det engelske *motivity*, der betyder motorik – altså noget i retning af ”skabelse af fremdrift”).

Tekst & foto: Jørgen Nielsen

Det er fredag aften i Art Room på første sal i Cafe 1000Fryd i Aalborg. Det brugerstyrede kultur- og aktivitetshus har siden 1984 været samlingssted for byens modkulturelle bevægelser, hvilket tykke tag graffiti på murene i det smalle stræde med navn Kattesundet vidner om. Møblementet associerer til en hippiehule anno 1970 med madrasser på gulvet og udranterede lænestole.

Rundt om i midtbyen er Den Blå Festival i fuld gang til tonerne af glad jazz og pumpende shuffleblues. Alligevel, eller måske netop derfor, er alle sidde- og liggepladser besat til aftenens program på Meutiviti, en firedages festival for jazz – og improvisationsmusik. Her i Art Room er der garanti for udelukkende at komme til at høre til lejligheden komponeret musik fra nogle af landsdelens markante kunstnere: Morten Poulsen, Thomas Albæk Jacobsen, Jakob Mygind, Jens Fisker og Mads Houe Sørensen.

Formand Morten Poulsen er selvstændig lydkunstner med base i Aalborg. Han arbejder med installationer og *performances*, har en baggrund som trommeslager, og kan også opleves som undervandstrommeslager i projektet AquaSonic.

Til aftenens koncert har Morten Poulsen inviteret sin gamle italienske studiekammerat fra konservatoriet i Groningen, baryton-saxofonisten Giuseppe Doronzo; selv optræder han med en hjemmebygget analog *lap-top* – en taske, hvis indhold af spilledåser, klokker og massageapparater leverer yderst varierede lydlandskaber. Guitaristen Jens Fisker høres med polske Mariuz Prasniewski (b) samt danske Daniel Sommer (d) og gæstesolisten Kasper Tranberg (tp), som også er med i Jakob Myginds projekt sammen med Carsten Kær (p) og Prasniewski.

Energi

Meutiviti, august 2018 er for syvende gang et selvstændigt indslag i Den Blå

Festival, med alternativ, nykomponeret musik. Der har dog været udskiftninger i arrangørteamet, fortæller formanden:

—I begyndelsen var der en regel om, at man skulle have udgivet et album, fordi man gerne ville sikre sig at folk var seriøse omkring det, de lavede. Nu er det lidt bredere; vi vil egentlig bare gerne have en god energi omkring de ting, der sker. Det er vigtigt, at ensemble-lederne er markante musikere med en klar holdning. For eksempel har Jens Fisker en helt anden måde at drive en koncert end Jakob Mygind har, og jeg har en helt tredje, og sådan er det med hver aftens program. Vi præsenterer den her årlige ting, men med ny musik hver gang. Vi er en bred gruppe; meget forskellige i den musik, vi laver som komponister i vores virke. Men vi er alle interesserede i at præsentere musik, derfor er vi sammen om det her program. Selv om vi normalt måske ikke engang ville spille sammen, fordi vi er så forskellige. Vi har også en aldersmæssig spredning; vores *Grand Old Man* er Jakob Mygind, som jo er en kultfigur for mange af os!

Avantgardejazz på Livø

Saxofonisten Jakob Mygind, den ene af fredagens tre orkesterledere, er veteran i det nordjyske musikmiljø, og en af de få danske jazzmusikere, som har skabt en international karriere ud fra en basis, der ligger en dagsrejse fra København. I 1990 blev han medlem af New Jungle Orchestra, og har siden besøgt alle afkroge af verden. Men hjemme-adressen er stadig 9000 Aalborg, og selvfølgelig kan Jakob spille et ”ballejob” i provinsen. Men han har også opskriften på at slippe afsted med at spille sin egen, helt personlige musik i vandkants-Danmark. Han har tidligere i Nordjyske.dk udtalt:

—Du kan ikke gå på kompromis med følelsen i et nummer, men ... ved at fortælle en historie omkring nummerets tilblivelse. Lave sjov. Sælge det positivt. Så kan du sælge avantgardejazz på Livø.

—Hvis man hviler i det man gør, så kan folk mærke det. Så er det OK. Det er også OK at komme som en blodfattig student for at arbejde på Frederikshavns Værft, hvis man blot vedkender sig sine svagheder, og ikke prøver at gøre sig til noget andet, end man er, fortæller Jakob og fortsætter:

—Der sker enormt meget i Nordjylland, navnlig hvis man kommer langt nok væk. Vi har lige spillet i Hirtshals med New Jungle Orchestra på det privatdrevne Den Gamle Station, og der kom så mange, at der ikke var plads til alle. Det er Nordjylland, når det er bedst. Når det er værst, så spiller man på et fint, offentligt sted, hvor der ikke kommer en røv; et sted som man har hældt en masse penge i, men så har der ikke været ressourcer eller ildsjæle til at følge det op.

Om sit eget bidrag til Meutiviti 2018 siger han:

—Jazz er vel bare en musik, der forholder sig til det rum, man spiller i, og de folk, som er til stede på dagen. Den musik, vi spiller i dag, har jeg skrevet for få dage siden oppe i Jens Otto Krags hus i Skiveren. En stor del af at skrive musik er at finde ud af, hvem som skal spille hvad og hvornår. Vi har haft en mini-øver i dag, og vi kan faktisk ikke rigtig numrene, men det er lige meget. Det er bedre at se, hvad der sker, smiler Jakob Mygind.

Jakob er knap så begejstret når det drejer sig om den del af avantgarde-jazzen, hvor det bliver alment socialt accepteret at ”nu står vi og spiller mærkeligt”.

—Så er det farligt; musik bør have et udtryk, der handler om én selv; det er jo reelt interessant for andre mennesker, ligesom hvis man skriver en roman, der måske handler om nogle mærkelige mennesker, men som læseren kan identificere sig med. ■